

Ян Рагнар Хагланд (Трондхайм, Норвегия)

**ХРИСТИЯНИЗАЦИЯТА НА НОРВЕГИЯ И ВЪЗМОЖНО ВЛИЯНИЕ ОТ
ИЗТОЧНИТЕ ЦЪРКВИ**

(Резюме)

Според преобладаващата историографска традиция от Средновековието на Скандинавския север процесът на християнизация се е осъществявал от запад – най-вече от Англия, но също и от Германия през Дания. Този процес се представя предимно като дейност от страна на Римската църква, подпомагана от норвежките крале. Но исторически факт е, че четирима норвежки крале в почти непрекъсната последователност от края на X до средата на XI в. са имали непосредствен личен контакт с Източна Европа, преди всичко с Русия, но също и с Византия. В статията се поставя въпросът, дали тези контакти имат значение за християнизацията на Норвегия и ако имат, от какъв характер. Източниците, които биха могли да дадат отговор на този въпрос, са малко и трудни за тълкуване. Критичен подход към тях показва, че първият етап от процеса на християнизацията се отличава с известна неяснота по въпроса за принадлежността и практиката на норвежката църква при избора на католицизъм или православие. В статията е представена тезата, че като резултат от схизмата между Източната и Западната църква в 1054 г. скандинавската историческа писменост премълчава връзките с Източната църква, като подчертава принадлежността на Норвегия към римския католицизъм.